

مجلهٔ پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز
شمارهٔ ۶۴ (زمستان ۱۳۸۳)، صفحات ۷۸-۷۶

معرفی موردی از سندروم کرنز سایر: نوعی میوپاتی میتوکندریال

دکتر سید کاظم شکوری: استادیار گروه طب فیزیکی و توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز: نویسنده رابط
دکتر رضا خندقی: دانشیار گروه اعصاب دانشگاه علوم پزشکی تبریز
دکتر علی کیان مهر: دستیار گروه طب فیزیکی و توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

دریافت: ۸۲/۱/۲۶ بازنگری نهایی: ۸۲/۳/۲۶ پذیرش: ۸۲/۴/۱۱

چکیده

پس از ۱۴ ساله‌ای از دو سال قبل دچار افتادگی پلک شده بود. بیماری در طی دو سال خصلت پیشرونده‌ای داشت و ضعف عضلانی عمدتاً در عضلات پروگریمال انداخته ایجاد شده بود. در معاینه بالینی تشخیص‌های افتراقی از هم‌چنین انواعی از اسپینال موسکولار آتروفی (SMA) به همراه عالیم بولیر، بیماری‌های محل اتصال عصب و عضله مثل میاستنی گراو و همچنین انواعی از میوپاتی‌ها مثل میوتونیک دیستروفی نوع پروگریمال برای او مطرح شد. با انجام مطالعات الکترودیاگنوستیک و بیوپسی عضلانی با رد سایر تشخیص‌های افتراقی بیماری وی نوعی از میوپاتی میتوکندریال به نام سندروم کرنز شایر که میوپاتی نادری است و همراه عالیم و نشانه‌های سیستمیک بروز می‌کند، تشخیص داده شد. بنابراین در تمام موارد میوپاتی و افتادگی پلک این بیماری باید در تشخیص افتراقی قرار گیرد.

کلید واژه‌ها: میوپاتی، میتوکندریال، افتادگی پلک، کرنز

مقدمه

سابقه هیچ گونه بیماری مشابه در خانواده و بستگان بیمار وجود نداشت.

در معاینه بالینی رشد جسمانی بیمار کم و نسبت به سنت کوتاه قد بود. معاینه عملکردی بیمار مانند راه رفتن روی پاشنه و انگلستان پا و آزمون ترندنبرگ مختلف بود. در معاینه بولبر افتادگی دو طرفه و قرینه پلک‌ها و در معاینه شناوی کاهش شناوی مختص‌ری وجود داشت و بقیه موارد در معاینه بولبر طبیعی بودند.

قدرت عضلانی عضلات پروگریمال در حد $\frac{4}{5}$ بود. رفلکس‌های وتری در انداهای فوقانی +۱ یا صفر و قرینه ولی در انداهای تحتانی +۲ بودند. بیمار از لحاظ معاینه حسی کاملاً طبیعی بود. برای بیمار آزمون‌های الکترودیاگنوستیک متعدد از قبیل آزمون تحريكات مکرر، مطالعات هدایت عصبی و الکترومیوگرافی ^۱ انجام شد.

برای بررسی وجود بیماری‌های محل اتصال عصب و عضله (NMJ) آزمون تحريكات مکرر انجام شد که نتیجه آن کاملاً طبیعی بود. مطالعات هدایت عصبی (NCS) طبیعی بودند. ولی در الکترومیوگرافی سوزنی در عضلات بیمار الگوی میوپاتیک (با دامنه کم و مدت موج کوتاه و پلی فازیک) مشاهده شد ولی فعالیت خودبخودی در عضلات بررسی شده مشاهده نگردید. برای بیمار آزمون‌های معمول آزمایشگاهی انجام شد که همگی طبیعی بودند. در

اولین مورد میوپاتی میتوکندریال و اختلال در عملکرد زنجیره تنفسی ۴ سال پیش توسط لوفت و همکاران گزارش شد (۱). مطالعات بعدی در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ میلادی بر اساس روش‌های مورفو‌لولژیک و بیوشیمیابی بر روی این بیماران صورت گرفت. بر اساس این واقعیت که هم DNA میتوکندریال (mtDNA) و هم ژن های هسته‌ای برای ساخت زنجیره تنفسی مورد نیاز است، اعتقاد بر این است که جهش در هر یک از این دو نقطه می‌تواند باعث میوپاتی میتوکندریال شود. این فرضیه به وسیله تحقیقات انجام شده در دهه‌های اخیر تأیید شده است.

گزارش مورد

بیمار پس از ۱۴ ساله ای بود که بیماری وی از ۲ سال قبل به صورت افتادگی پلک‌ها آغاز شد که خصلت پیشرونده‌ای داشت. شدت افتادگی پلک در هنگام صحیح و شب تغیری نداشت و در طول روز ثابت بود. چند ماه بعد از شروع افتادگی پلک بیمار دچار ضعف انداخته شد که در انداهای تحتانی شدیدتر بود. همراهان بیمار همچنین ذکر می‌کردند که متوجه کاهش شناوی بیمار از ۷ سالگی شده‌اند. سابقه بیماری قبلی را ذکر نمی‌کردند و سابقه مصرف داروی خاصی را نمی‌دادند. بیمار سه براذر و سه خواهر دارد که همگی سالم هستند و

اعصاب ۷ و ۸ دیده شد. سرانجام برای بیمار بیوپسی عضلانی از عضله چهار سر ران انجام شد که میوپاتی غیر اختصاصی گزارش شد.

MRI انجام شده افزایش سیگنال خفیف در Centum Semiovale دو طرف دیده شد که برای بیمار، میوپاتی میتوکندریال مطرح گردید.

همچنین تغییرات خفیف سیگنال در هر دو نیمکره مخچه و هسته‌های

جدول ۱: علایم بالینی میوپاتی های میتوکندریال: (۵)

				علایم
KSS	MERRF	MELAS	افتالموپاتی	
+	-	-		
+	-	-		دژترسانس شبکیه
+	-	-		بلوک قلبی
+	-	-	۱۰۰ mg/dl	پروتئین مایع مغزی نخاعی <
-	+	-		میوکلونوس
+	+	-		آتاکسی
+	+	+		ضعف
-	+	+		تشنج
+	+	+		زوال عقل
+	+	+		قد کوتاه
-	-	+		استفراغ حمله ای
-	-	+		کوری کورتیکال
-	-	+		همی پارزی و همی آنوبی
+	+	+		کری عصبی
+	+	+		اسیدوز لاتکیک
-	+	+		سابقه خانوادگی مثبت
+	+	+	Ragged red fibers	تصویر در پاتولوژی
+	+	+		دژترسانس اسفنجی شکل

بحث

میتوکندریال داریم که علایم بالینی آنها در جدول آورده شده است. البته باید توجه داشت که تمام موارد ذکر شده در جدول در بیماریهای مختلف بروز نمی کند. سندرم کرنز شایر (KSS) با تریاد بالینی فلنج عضلات خارجی چشم، رتینیت پیگمانتوزا و بلوک قلبی مشخص می شود که شروع آن معمولاً قبل از ۲۰ سالگی است. ضعف خفیف پروگزیمال در اندامها مشاهده می شود و علایم دیگری که ممکن است مشاهده شوند، عبارتند از: قدکوتاه، کری عصبی، زوال عقل، آتاکسی، کاهش تحریک تنفسی و آندوکربنپاتی های متعدد (دیابت ملیتوس، هیپوتیرویسی، هیپوباراتیرویسی، تأخیر در بروز صفات ثانویه جنسی).

با اینکه پیشرفت های قابل ملاحظه ای در زمینه فهم آسیب زایی اختلالات میتوکندریال به دست آمده، ولی درمان مؤثری برای آن یافتن شده است. البته چندین دارو مورد استفاده قرار می گیرند، ولی هیچ یک نمی تواند بر بلوک زنجیره تنفسی غالب آیند. کوآنزین Q هم انتقال دهنده الکترون است و هم مولکول جمع آوری کننده مواد زاید و بر برخی علایم KSS و MELAS مؤثر بوده است (۱). ترکیباتی مانند ریبوфلاوین، ویتامین E، سوکسینات، ویتامین C، منادیون و نیکوتین آمید برای کم کردن بلوک زنجیره تنفسی استفاده شده اند (۶). می توان از روشهای ژن درمانی نیز استفاده کرد.

نتیجه گیری

میوپاتی میتوکندریال بیماری سیستمیک نادری است که علاوه بر عضله می تواند بافت های دیگر را نیز درگیر کند و باعث بروز سندرم

میوپاتی میتوکندریال می تواند در اثر جهش در mtDNA یا DNA هسته سلول رخ دهد. برای درک نحوه وراثت این بیماری باید به چند خصوصیت منحصر به فرد mtDNA اشاره کرد. mtDNA در پستانداران تنها از مادر به ارث می رسد. میزان سرعت جهش در آن ده برابر جهش در DNA هسته ای است (۳) زیرا هیستون های های محافظت کننده و مکانیسم های دفاعی در mtDNA وجود ندارد. البته مشخص شده است که اکثر بیماریهای میتوکندریال که علل ژنتیکی برای آنها قابل هستند، در اثر جهش mtDNA اتفاق می افتد (۴).

این جهش ها می توانند خود به خود در سلولهای جنسی رخ دهنده باعث وراثت مادری شوند یا در سلول های سوماتیک رخ دهنده و موارد تک گیر را پدید آورند. ممکن است در یک سلول دو نوع mtDNA یکی سالم و یکی جهش یافته، وجود داشته باشند که معمولاً زنجیره تنفسی با مشکل مواجه نمی شود، مگر اینکه نسبت موارد جهش یافته به سالم زیاد باشد یا نیاز بافت به انرژی ییشت شود. لازم به ذکر است که mtDNA هسته ای به طور کاملاً متناسب بین بافتها تقسیم نمی شوند. این تغییر پذیری باعث می شود که میزان mtDNA جهش یافته از یک نسل به نسل بعد بسیار متغیر باشد و برادرها مقادیر متفاوتی از این ژن را به ارث می بردند (۲).

میوپاتی های میتوکندریال، در واقع، بیماریهای سیستمیکی هستند که بافت های مختلف را درگیر می کنند و میوپاتی تنها قسمتی از علایم آنها به شمار می رود. به طور اجمالی سه نوع عمدۀ میوپاتی

سیستمیک دیگر دارند، این بیماری را در نظر داشت. هنوز درمان قطعی برای آن ذکر نشده است، ولی درمان هایی برای تخفیف عالیم وجود دارد.

References

1. Luft. R, Ikkos D, Palmieri G, Ernster L, & Afzelius B.A case of severe hypermetabolism of non thyroid origin with a defect in the maintenance of mitochondrial respiratory control: a correlated clinical, biochemical and morphology: cal study. *J Clin Invest* 1962; 41: 1776-1804.
2. Giles RE, Blanc H, Cann H.M & Wallace D.C. Maternal inheritance of human mitochondrial DNA. *Proc Natl Acad Sc: USA*, 1980; 77: 6715-6719.
3. Wallace DC. Mitocondrial genetics – a paradigm for aging and degenerative diseases. *Science*, 1992; 256: 628-632.
4. Larsson NG, Oldfors A. Mitochondrial myopathy [muscle dystrophies and other inherited muscle disease]. *Acta Physiologica Scandinavica*, 2001; 171(3): 385-393.
5. Dumitru D, Amato A., Zwarts M. *Electrodiagnostic medicine*. 2nd ed, Philadelphia, Hanley & Belfus, 2002; P: 1346.
6. Shoffner JM & Wallace DC. Oxidative phosphorylation diseases and mitochondrial DNA mutations. *Diagnosis treatment Annu Rev Nutr*, 1994; 14: 535-568.

های گوناگونی شود. توارث آن حالت خاصی دارد که معمولاً از مادر به ارث می رسد. می تواند تک گیر باشد یا به صورت اتوزوم غالب یا مغلوب منتقل شود. باید در بیمارانی که میوپاتی همراه با عالیم